

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Ejnye-bejnye, komisza!

Vinida, a látszatra átlagos nagymama napok óta próbálta szóba hozni a dolgot, de sehogy se tudta magát rávenni. Hiszen olyan boldog volt Terke, a látzólag teljesen átlagos, hétéves unokája! Naphosszat a kertben viháncolt Kátránnyal, a jujjfekete macskával. Idén a spenót akkorára nőtt, mint egy lepedő. A kislány pár levélből teljesen felöltözött, s természetesen Kátrány is kapott palástot. Hollófekete szőréen világított a harsogó zöld. Smaragdszemét Vinidára

villantotta, ahogy felvonultak előtte a kislánnyal, mint egy fejedelmi pár.

Vinida felnézett az égre. Az egyik felhőnek mintha homokóra formája lett volna. Ebből megértette, hogy nem húzhatja tovább az időt. Beszélnie kell a kislánnyal. El kell mondania neki mindent... Eh, majdnem mindent.

– Terke, segítesz paszulyt tisztítani?

A kislány készségesen ugrált felé, leült a kisszékére, hogy aztán versenyt dolgozhasson Vinidával.

– De tudod, Vinida, a kezem még gyorsabb, ha közben mesét mondasz neki!

– Mondok én, csillagom – sóhajtott az aszszony, mert érezte, hogy itt az alkalom. – Nem emlékezhetsz már rá, még pici voltál, talán kétéves. Vonaton utaztunk. Mosolygós kislány voltál, s a fürkében velünk szemben egy bajuszos bácsi ült le. Kedveskedni akart neked, megcsipkedte az arcocskádat, de ez neked egyáltalán nem tetszett. Sírós hangon hadartad neki: ejnye-bejnye komisza, hulljon ki a bajusza. Abból a mondókából tudod, hogy: ez a cica fekete, lábas tejet megette, ejnye-bejnye komisza, hulljon ki a bajusza...

CZEINER-SZÜCS ANITA

Banyaverda

1. rész

Állt a parkolóban egy piros Fiat. Nem tűnt különlegesnek. Rozi, a fiatal boszorkány pont ezt szerette benne.

– Végre valami átlagos – mondta, amikor kinyitotta az ajtaját. Kitérta és becsukta. Kitérta, becsuk. Jó játék! Rozit megnyugtatta a tudat, hogy ehhez nem kell varázslat, az ajtó hókuszpókusztól is működik. Nem úgy, mint a tűzhely a konyhájukban, ami magától főzött, ha Rozi megéhezett. Nem is úgy, mint a szappan a fürdőszobában. Az meg addig csúszkált a tenyerében, míg az összes baci-

lust el nem kergette a kezéről. A banyalakásban minden különleges volt. Rozit fárasztotta a bűbáj. Szeretett volna egyszerűen és önállóan élni, mint a szomszéd Csabi, aki este sokszor magának főzött vacsorát.

Rozi a nénikéjétől örökölte a járgányt. Náni néni is épp ennyi idős volt, amikor a családi banya-hagyomány szerint megkapta a verdát. De Náni, a seprűnyélen repülés bajnoka, ki nem állhatta a közúti forgalmat, nem tanult meg vezetni. Jobb híján könyvtárnak használta a Fiatot, az anyósülést meg olvasófotelnek. A pohártartóba csúsztatta kedvenc illatgyertyáját, így a kocsik körül messzire szállt az orrfacsaró ánizsszag. Rozi szerint ez méltatlan egy autóhoz. Amikor születésnapján a nénikéje a házuk előtti parkolóba reptette a Fiatot, az ünnepelt első dolga volt, hogy kihajítsa onnan a gyertyát. Ezután szobája polcára rendezte az autóban tárolt könyveket, majd port törölt.

– Így mindjárt más – tette elégedetten csipőre a kezét a boszi. Elhatározta, hogy felavatja a Fiatot, kirándulni megy a piros verdával.

CSEH KATALIN

Napherceg és Felleg Fehérke

2. rész

Vágtatott Napherceg hűséges paripáján égi árkon-bokron át, hat nap és hat éjszaka, s egyszer csak Szél Rózsa hercegnő birtokán kötött ki. A darázsderekú Szél Rózsa egyedül élt kastélyában. Megszámlálhatatlanul sok gróft, herceget és egyszerű vándorlegényt elbűvölt már a szépsége, mégsem talált megfelelő férjet.

– Válogatós és felvágós! – susogták a hajnali szellőfivérek.

Szél Rózsa éppen a kertjében sétált, és a virágaiban gyönyörködött, amikor betoppant hozzá Napherceg. A hercegnő kelletlenül, fanyalogva köszöntötte vendégét, majd megkérdezte:

– Hol jársz itt, ahol a madár sem jár?

– Napherceg vagyok. Útra keltem, hogy jövődöbelimet megtaláljam. Addig megyek, amíg rátalálok.

– Rossz helyen jársz – mondta hetykén a lány. – Én soha nem megyek férjhez. Felke-restek már engem különbnél különb daliák, de egytől egyig visszautasítottam őket.

– Sarkon fordulok, és megyek – mondta hercegünk, mert sértve érezte magát.

Töprengett, hogy mitévő legyen. Nem adta fel. Tovasuhant szélparipáján, egyenesen Csöndkirály birodalmába. Hatalmas kastélyban lakott az özvegy király egyetlen gyermekével, Csendikével, néhány öreg udvaronccal, a kamarással és a kákabélű, sánta

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

